

Þar sem stefnandinn hefur þannig gert fullnægjandi grein fyrir kröfum sínum, ber að taka þær til greina, einnig kröfu hans um staðfestingu á sjóveðrétti til tryggingar þeim í v/b „Ingólfi“, KE 96. Málskostnaður þykir hæfilega metinn kr. 1100.00.

Því dæmist rétt vera :

Stefndu, Árni Vilmundarson, Guðvarður Vilmundarson og Erlendur Vilmundarson f. h. Stapafells h.f., greiði stefnandanum, Magnúsi Pálssyni, kr. 6347.65 með 6% ársvöxtum frá 10. maí 1954 til greiðsludags og málskostnað með kr. 1100.00, allt innan fimmtán daga frá lögbirtingu dóms þessa. Þá hefur stefnandi sjóveðrétt í v/s Ingólfi, KE 96, fyrir dæmdum fjárhæðum.

Dóminum ber að fullnægja að viðlagðri aðför að lögum.

Föstudaginn 27. maí 1955.

Nr. 205/1954. **H/f Stapafell** (Sigurður E. Ólason)

gegn

Þorvaldi Guðjónssyni (Gunnar Þorsteinsson).

Dómenndur:

hæstaréttardómararnir Þórður Eyjólfsson, Gizur Bergsteinsson, Jón Ásbjörnsson og Jónatan Hallvarðsson og Einar Arnalds borgardómari.

Sóttar eftirstöðvar skipstjórahlutar.

Dómur Hæstaréttar.

Áfrýjandi, sem hefur skotið máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 29. desember 1954, að fengnu áfrýjunarleyfi sama dag, gerir þær kröfur, að dæmd fjárhæð verði lækkuð í kr. 8618.13 auk 6% ársvaxta frá 10. maí 1954 til greiðsludags og að dæmdur málskostnaður í héraði verði færður niður í kr. 900.00. Hann krefst málskostnaðar hér fyrir dómi að mati Hæstaréttar. Stefndi krefst þess, að sér verði dæmdar kr. 11.360.58 úr hendi áfrýjanda auk vaxta og málskostnaðar, eins og í héraðsdómi greinir. Hann krefst og málskostnaðar fyrir Hæstarétti að mati dómsins. Svo krefst hann og sjóveðréttar í v/b Ingólfi, KE 96, fyrir dæmdum fjárhæðum.

Hér fyrir dómi hefur áfrýjandi lagt fram nokkur ný gögn í málinu. Enn fremur hefur stefndi komið fyrir dóm eftir uppsögu héraðsdóms og gefið skýrslu um málsatvik.

Áfrýjandi heldur því fram, að hásetahlut á v/b Ingólfi á umræddri vertíð beri að miða við það, að 10 manna áhöfn hafi verið á bátnum. Stefndi hefur skýrt svo frá fyrir dómi, að skipshöfnin hafi ýmist verið átta, níu eða tíu manns, en telur, að til jafnaðar hafi verið níu manna áhöfn á bátnum. Gegn þessu hefur áfrýjandi ekki sannað, að 10 manna áhöfn hafi verið á bátnum að jafnaði. Verður því að miða hásetahlut við níu manna áhöfn, eins og stefndi gerir kröfu til. Eru aðiljar sammála um, að hann nemi þá kr. 5817.80. Stefnda báru tveir hásetahlutir, og nam hlutur hans því samtals kr. 11.635.60. Enn fremur átti hann kröfu til orlofsfjár, 5% af fjárhæð þessari, og nemur það kr. 581.78. Áfrýjandi viðurkennir, að stefndi eigi kröfu til kaups, kr. 600.00, fyrir tíma-bilið 1. til 10. maí 1954, svo sem krafizt var í héraði. Nema fjárhæðir þær, sem stefndi á kröfu til, því samtals kr. 12.817.38.

Svo sem í héraðsdómi segir, hefur áfrýjandi greitt stefnda kr. 1000.00 upp í kaup hans. Auk þess er viðurkennt hér fyrir dómi, að frá ofangreindri fjárhæð beri að draga aðgerðar-kostnað, kr. 486.80. Þá heldur áfrýjandi því fram, að enn fremur eigi að koma til frádráttar kr. 1490.73 fyrir fæði, sem útgerð bátsins hafi látið í té, en skipverjum borið að endurgreiða. Þessum frádráttarlið hefur stefndi mótmælt. Hefur hann skýrt svo frá fyrir dómi, að það hafi að vísu komið fyrir, að hann hafi borðað um borð í skipinu, en að mestu leyti hafi hann borðað í landi. Einnig hafi komið fyrir, að hann hafi haft mat með sér um borð. Áfrýjandi hefur engin gögn lagt fram til sönnunar þessum kröfulið, og þar sem óvíst er með öllu, hvert verðmæti þess lítilræðis hefur verið, sem stefndi hefur viðurkennt að hafa neytt af vistum skipsins, er eigi unnt að taka kröfu þessa til greina gegn mótmælum stefnda.

Samkvæmt því, sem nú hefur verið rakið, ber áfrýjanda að greiða stefnda kr. 12.817.38 að frádregnum kr. 1486.80 = kr. 11.330.58 auk vaxta, eins og í héraðsdómi greinir.

Málskostnaðarákvæði héraðsdóms þykir bera að staðfesta.

Eftir þessum úrslitum ber áfrýjanda, sem ekki kom fyrir

dóm í héraði, að greiða stefnda málskostnað fyrir Hæstarétti, sem ákveðst kr. 2000.00.

Stefndi á sjóveðrétt í v/b Ingólfi, KE 96, fyrir dæmdum fjárhæðum.

Dómsorð:

Áfrýjandi, h/f Stapafell, greiði stefnda, Þorvaldi Guðjónssyni, kr. 11.330.58 ásamt 6% ársvöxtum frá 10. maí 1954 til greiðsludags, svo og málskostnað í héraði, kr. 1900.00, og fyrir Hæstarétti, kr. 2000.00.

Stefndi á sjóveðrétt í v/b Ingólfi, KE 96, fyrir dæmdum fjárhæðum.

Dóminum ber að fullnægja að viðlagðri aðför að lögum.

Dómur sjó- og verzlunardóms Gullbringu- og Kjósarsýslu

5. júlí 1954.

Ár 1954, mánudag 5. júlí, var í sjó- og verzlunardómi Gullbringu- og Kjósarsýslu af fulltrúa sýslumanns Kristni Ólafssyni sem sjó-dómsformanni og meðdómendum Sigurði Guðnasyni skipstjóra og Birni Helgasyni skipstjóra, uppkveðinn dómur í ofangreindu máli, sem dómtekið var 22. júní s.l.

Mál þetta er höfðað fyrir sjó- og verzlunardómi sýslunnar með stefnu, útgefinni 9. júní s.l., af Þorvaldi Guðjónssyni skipstjóra, Vestmannaeyjum, gegn stjórn Stapafells h.f., Húsatóftum, Grindavíkurbreppi, þeim Árna Vilmundarsyni, vélstjóra, Suðurgötu 36, Keflavík, formanni stjórnarinnar, Guðvarði Vilmundarsyni skipstjóra, Hásteinsvegi 19, Vestmannaeyjum, og Erlendi Vilmundarsyni sjómanni, Sandfelli við Breiðholtsveg, Reykjavík, meðstjórnendum, f. h. félagsins, til greiðslu á kr. 13.100.00 með 6% vöxtum frá 10. maí 1954 til greiðsludags og til greiðslu málskostnaðar samkvæmt framlögðum reikningi eða mati dómsins.

Loks gerir stefnandinn kröfu til, að honum verði dæmdur sjóveðréttur í v/b „Ingólfi“, KE 96, til tryggingar framangreindum stefnukröfum.

Stefndu hvorki mættu né létu mæta af sinni hálfu, og er þeim þó löglega stefnt. Verður málið því samkvæmt 118. gr. laga nr. 85 frá 1936 dæmt eftir framlögðum skjölum og skilríkjum.

Stefnandinn skýrir svo frá, að 17. marz s.l. hafi hann verið skráður skipstjóri á v/b Ingólf, KE 96. Var skipið fyrst gert út frá Vestmannaeyjum við netjaveiðar þar til 1. maí, en fór þá í flutninga milli Vestmannaeyja, Hornafjarðar og Reykjavíkur þar til 10. maí s.l.

Reiknar stefnandinn skipstjórahlut sinn kr. 13.500.00, meðan verið var að netjaveiðum, en auk þess kr. 600.00, meðan verið var í flutningum 1. til 10. maí, og verður þetta samtals kr. 14.100.00, en af því eru aðeins greiddar kr. 1000.00, og er því stefnukrafan kr. 13.100.00.

Með því að þannig hefur verið gerð fullnægjandi grein fyrir **stefnukröfunni**, verður hún tekin til greina, eins og hún liggur fyrir, einnig krafa stefnandans um sjóveðrétt fyrir tildæmdum fjárhæðum í v/b Ingólfi, KE 96.

Málskostnaður þykir hæfilega metinn kr. 1900.00.

Því dæmist rétt vera :

Stefndu, Árni Vilmundarson, Guðvarður Vilmundarson og Erlendur Vilmundarson, greiði f. h. Stapafells h.f. stefnandanum, Þorvaldi Guðjónssyni, kr. 13.100.00 með 6% ársvöxtum frá 10. maí s.l. til greiðsludags og málskostnað með kr. 1900.00, allt innan 15 daga frá lögbirtingu dóms þessa að viðlagðri aðför að lögum.

Þá hefur stefnandinn sjóveðrétt í v/b Ingólfi, KE 96, til tryggingar tildæmdum fjárhæðum.

Mánudaginn 6. júní 1955.

Nr. 159/1954. Kristján Nielsen

gegn

Sigríði Nielsen.

Dómenður:

hæstaréttardómararnir Þórður Eyjólfsson, Gizur Bergsteinsson, Jón Ásbjörnsson og Jónatan Hallvarðsson og Ólafur Lárusson prófessor.

Frávísun frá Hæstarétti.

Dómur Hæstaréttar.

Máli þessu var skotið til Hæstaréttar með stefnu, útgefinni 13. september 1954, til þingfestingar í október s. á. Er málið var tekið fyrir í maímánuði s.l., bað áfrýjandi um, að málinu yrði frestað til júnímánaðar þ. á. Stefndi hefur neitað um frestinn og krafizt frávísunar málsins frá Hæstarétti og ómaksbóta úr hendi áfrýjanda. Áfrýjandi hefur engin rök fært fram fyrir frestbeiðni sinni, og ber því að vísa málinu